

ACTE DE GRADUACIÓ 2017

1r ACTE DE LES CELEBRACIONS DELS 25 ANYS DE LA FTI (20.10.2017)

Hola. Bona tarda a tothom.

Il·lm. Degà, Dra. Cid (gràcies per les teves paraules), Vice-degà, col·legues, estudiants, pares, famílies i amics,

estem iniciant un any important: les noces de plata de la Facultat de Traducció i d'Interpretació.

Gràcies per donar-me aquesta oportunitat d'encetar la celebració. És un honor.

Quan em vàreu demanar que fes una mica d'història de la Facultat, vaig pensar : per què m'ho demanen a mi? Som molts professors !! 200 ó més !! , però, clar, de la vella guàrdia ja en quedem pocs. Segur que van pensar: l'Odile s'acaba de jubilar, però, com a més d'estudiar Germàniques va estudiar Arqueologia, tindrà memòria històrica.

Tenen raó, he crescut en aquesta casa; vaig entrar a la UAB el curs 1977 amb 24 anys i me'n vaig amb 64. 40 anys donen per veure-les de tots colors, però avui no és el moment de parlar d'ombres, encendrem llums!

Al principi dels temps...., a la UAB hi havia una Escola Universitària d'Idiomes. Després, l'any 1972 es va crear l'Escola Universitària de Traducció i d'Interpretació (tothom la coneixia com la EUTI...) que va ser el primer centre de l'Estat Espanyol en el que s'impartien matèries relacionades amb la traducció. Els primers anys van ser anys molt entusiastes perquè calia tirar endavant aquest nou projecte en el que no tothom hi creia. Fixeu-vos si vam trobar pedres en el camí que el BOE va publicar el primer pla d'estudis l'any 1980 (8 anys després !!) i el Ministeri d'Educació no va reconèixer el nom fins a 1984. Ho vàrem aconseguir i alhora ens vàrem convertir en un referent per a les noves EUTI que començaven a caminar: primer la de Granada (al 1979), després la de Las Palmas (al 1988) i poc a poc en van anar sortint per a tot arreu, com bolets. Allò va ser, com diuen ara els pedagogs, un treball col·laboratiu a nivell estatal i a nivell internacional. Experts de Mons, de Paris, de Heidelberg, etc, ens varen visitar; eren “vaques sagrades” que calia escoltar.

Seguim l'ordre cronològic..., a finals dels anys 80 vàrem saber que Barcelona acolliria els Jocs Olímpics del 92 (també fa 25 anys, clar!). El Comitè Olímpic es va posar en contacte amb nosaltres i ens va reclutar a tots (els que vam voler, naturalment). Com vam treballar!! Vàrem traduir molt i temes molt diversos: des del reglament de la

competició d'esgrima fins a les instruccions per muntar una sauna (per exemple). Fins i tot treballàvem els dissabtes!, fent entrevistes i proves de les diferents llengües als que volien participar com a voluntaris. Evidentment els nostres alumnes no van tenir que passar aquestes proves. Algunes avantatjes havien de tenir! Van ser uns anys “preolímpics” molt estressants, però ens pagaven molt bé! I va ser una satisfacció contribuir a l'èxit d'aquell esdeveniment que va marcar una època.

L'any 1992, a més dels JJOO, també va ser una data important : va canviar el nostre estatus universitari : ja érem Facultat ! , però no va ser per “arte de birlibirloque”. Es va reformar desenes de vegades el pla d'estudis, es van definir assignatures, se'ls hi va donar continguts.... moltes reunions !

Al 1998, una altra fita important: el nou edifici! Havia crescut molt el nombre d'alumnes, el de professors i el de les llengües que s'oferien. Els espais anteriors van quedar petits. En aquella època jo ja formava part del equip de Deganat del Dr. Sean Golden que, amb esforç titànic, va convèncer el Rectorat de finançar aquest nou edifici que molts van anomenar “el vaixell del Campus Nord” (segons des de on el mireu si que sembla un vaixell). El jardí japonès, les 3 emblemàtiques aules d'interpretació totes de vidre, 5 aules multimèdia, totes les aules amb noves tecnologies, despatxos per a tothom, una Gestió Acadèmica gran, llum natural a tots els espais... en fi un luxe, un edifici bonic!!

Amb el següent Degà, el Dr. Joan Fontcuberta, amb el que també vaig ser Secretària Acadèmica i Vice-degana d'Extensió Universitària, també vàrem treballar de valent. El més destacable es que es van organitzar els cursos de postgrau i de màster. Però el Ministeri no estava prou segur de que els estudis de Traducció i d'Interpretació fossin prou seriosos, o sigui que tornem-hi: una munió ingent d'informes, exàmens de l'ANECA, reunions amb altres centres, noves remodelacions del pla d'estudis per tal que es ratifiqués l'estatus de Facultat. Això deuria ser cap el canvi de segle. Un altre cop 8 ó 10 anys !!

Va seguir un curt espai de temps de tranquil·litat i normalitat (2, 3 anys??) fins que la implantació del Espacio Europeo de Educación Superior (més conegut com a Pla Bolonya) ens va portar nous mals de cap: que si el grau, que si els màsters, que si el 3+2, que si nous crèdits ECTS...., vosaltres ja ho heu patit: noves tarifes abusives, reducció d'hores de classe d'algunes assignatures, etc, però també es van produir canvis positius: entre d'altres, els professors ens vam tenir que adaptar a una didàctica nova: “ensenyar a aprendre”; o les beques ERASMUS que no són cap meravella però ajuden a fer estades a l'estranger, tant importants per als nostres estudis; o l'europeïtzació de les carreres, sense tenir que passar per les feixugues convalidacions per a estudiar fora.

La tasca principal dels següents degans va ser consolidar aquest nou panorama. I vàrem anar creixent. Actualment a la FTI s'ofereixen dos graus: el Grau de Traducció i d'Interpretació i el Grau d'Estudis d'Àsia Oriental, a més dels màsters. El Vice-degà d'Estudis te greus problemes per encabir-hi a tots. Segurament aviat el Degà haurà de

demanar diners per ampliar l'edifici.

En definitiva, jo he tingut una travessa professional plena i satisfactòria lligada a aquest vaixell.

Espero i desitjo que la vostra estada a la Universitat hagi estat profitosa, que hagueu après molt, que entre tots us haguem transmès les eines necessàries per ser bons professionals de la traducció i de la interpretació, que hagueu gaudit de la intensa vida universitària, que hagueu fet amics per sempre i que us ho hagueu passat molt bé. Tant bé que quan en el futur mireu enrere, penseu: els millors anys de la meua vida!